

S. M.

Zmiany w organizacji i zakresie działania naczelnych organów administracji państwowej w dziedzinie budownictwa i planowania przestrzennego

Palestra 8/4(76), 41-42

1964

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

owania spółdzielczej formy władania domem i uzyskania w zamian spółdzielczego prawa do lokali. W związku z tym nie był jasne, czy nabycie praw majątkowych z tym związane jest wolne od podatku od nabycia praw majątkowych.

Ministerstwo Finansów w piśmie z dn. 17 września 1963 r. Nr FO/5094/63 na prośbę Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego wyjaśniło, że podziela stanowisko Związku, iż tego rodzaju przekształcenie (nabycie) praw majątkowych będzie wolne od podatku od nabycia praw majątkowych na podstawie przepisu § 2 pkt 8 zarządzenia Ministra Finansów z dn. 12 kwietnia 1952 r. (M. P. Nr A-34, poz. 494) w brzmieniu uchwalonym w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 marca 1960 r. (M. P. Nr 31, poz. 148).

3. Wyłączenie z właściwości państwowych komisji arbitrażowych sporów wynikłych z przewozu w komunikacji międzynarodowej

Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1964 r. (Dz. U. Nr 4, poz. 24) nastąpiła zmiana właściwości w rozstrzyganiu sporów wynikłych z przewozu w komunikacji międzynarodowej na podstawie bezpośrednich dokumentów przewozowych. Jeżeli jedną ze stron w tego rodzaju sporze jest przewoźnik, to rozstrzygnięcie sporu, należące dotychczas do właściwości państwowych komisji arbitrażowych, zostaje przekazane sądom powszechnym.

Tego rodzaju spory wszczęte przed dniem 6 marca 1964 r. przed organami arbitrażu gospodarczego będą rozpoznawane aż do ich ukończenia w państwowych komisjach arbitrażowych. Nowe spory (lub gdy został wycofany wniosek z państwowej komisji arbitrażowej) mogą być wytoczone tylko przed sądem powszechnym zgodnie z ogólną właściwością rzeczową i miejscową.

Zmiana właściwości w omawianych sporach wynika z dostosowania w Polsce zasad obowiązujących w innych krajach należących do RWPG.

4. Zmiany w organizacji i zakresie działania naczelnych organów administracji państwowej w dziedzinie budownictwa i planowania przestrzennego

Ustawą z dnia 25 lutego 1964 r. (Dz.U. Nr 8, poz. 49) został zniesiony Komitet Budownictwa, Urbanistyki i Architektury (utworzony w 1960 r.), a jednocześnie jego zadania zostały przeniesione do zakresu działania Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (z wyjątkiem niektórych tylko spraw, które należeć będą do kompetencji Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz Ministra Rolnictwa).

Wydane na podstawie wspomnianej ustawy rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 25 lutego 1964 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. U. Nr 8, poz. 52) określa bliżej, jakie zadania należą do urzędu tego Ministra i w jakich sprawach działa w porozumieniu z innymi ministrami.

Dla obrotu prawnego (w zasięgu zainteresowań każdego obywatela) omawiane akty prawne mają o tyle istotne znaczenie, że ustalają nowy naczelny organ administracji państwowej w dziedzinie budownictwa i planowania przestrzennego, albowiem Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych przejął

m. in. sprawowanie nadzoru nad organami prezydiów rad narodowych, działającymi w tych dziedzinach. Zgodnie z przepisami ustawy i rozporządzenia, do kompetencji Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych przeszły także dotychczasowe uprawnienia Przewodniczącego K.B.U.A. do wydawania przepisów wykonawczych na podstawie delegacji ustawowych prawa budowlanego (Dz. U. z 1961 r. Nr 7, poz. 46) i prawa o planowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1961 r. Nr 7, poz. 47).

5. Ustanowienie rzeczników dyscypliny budżetowej

Ustalone na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 28 lipca 1960 r. (Dz. U. Nr 41, poz. 247) zasady i tryb zwalczania wykroczeń w dziedzinie dyscypliny budżetowej zostały uzupełnione nowelą do tego rozporządzenia z dn. 11 lutego 1964 r. (Dz. U. Nr 5, poz. 32).

Według przepisów tej noweli, przy komisjach orzekających, do których właściwości należy orzekanie o naruszeniu dyscypliny budżetowej, działają rzecznicy dyscypliny budżetowej. Rzecznikami tymi są z urzędu główni księgowi (budżetu Państwa, budżetu resortu, budżetu województwa lub powiatu), którzy w postępowaniu przed komisjami orzekającymi występują w charakterze strony.

Należy przypomnieć, że naruszeniem dyscypliny budżetowej jest naruszenie przepisów normujących gospodarkę budżetową, a w szczególności:

- 1) przekroczenie zaplanowanych wydatków budżetowych,
- 2) ustalenie lub ściąganie należności państwowych poniżej sumy wynikającej z prawidłowego obliczenia tych należności, jak również nieprawidłowe umorzenie lub odpisanie należności państwowych,
- 3) udzielenie zamówienia z naruszeniem przepisów o dostawach, robotach i usługach na rzecz jednostek państwowych,
- 4) naruszenie zakazu dokonywania określonych wydatków bądź przekraczania dopuszczalnej ich wysokości,
- 5) naruszenie przepisów w zakresie niedopełniania obowiązku zawiadamiania o naruszeniu dyscypliny budżetowej,
- 6) nierzetelne prowadzenie ewidencji rachunkowej lub nieterminowe dokonywanie w niej zapisów, składanie nierzetelnych sprawozdań finansowych lub nieterminowe składanie sprawozdań finansowych.

Za naruszenie dyscypliny budżetowej przy wykonywaniu budżetu są nakładane tzw. kary porządkowe w postaci kary pieniężnej, kary nagany i kary upomnienia. Karom tym podlegają (w wyniku zabronionego działania lub zaniechania) pracownicy i osoby pełniące funkcje z wyboru w jednostkach wykonujących budżet. Jednostkami wykonującymi budżet są w rozumieniu rozporządzenia:

- a) jednostki budżetowe wraz z ich gospodarstwami pomocniczymi,
- b) zakłady budżetowe,
- c) inne państwowe lub niepaństwowe jednostki organizacyjne w zakresie pobierania przez nie dochodów budżetu Państwa, dysponowania kredytami tego budżetu albo administrowania funduszami celowymi i środkami specjalnymi, o których mowa w art. 7, art. 10 ust. 2 pkt 2 i art. 53 ust. 2 pkt 2 ustawy z dn. 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221):

Jeśli chodzi o organizacje społeczne, to — gdyby w związku z wykonywaniem zleconych zadań budżetowych zostały one ustanowione dysponentami kredytu budżetowego. — uważa się je za jednostki wykonujące budżet w rozumieniu roz-